

d. 14. 23

Vd
3322

RECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
ANDREAS
FLORENS
RIVINVS D

POTENTISSIMI REGIS POLONIARVM
ET PRINC ELECT SAX CONSIL AVLICVS DIG
INFORT ET NOVI PROFESS PVBL ORD
CVR PROV ET SCAB ITEMQVE ORD
IVRID VITEMB ASSESSOR

CIVIBVS ACADEMICIS

S P D

R E C T O R
 A C A D E M I E V I T T E M B E R G E N S I S
 A N D R E A S
 F L O R I A N S
 R I V I N U S D
 P O T E S T A T I S M I N I S T E R
 G R A T I A M P R O T E S T A N T I S M
 I N T E R P R E T A T I O N I S
 G A V I T A T I O N I S
 G R A T I A M P R O T E S T A N T I S M
 I N T E R P R E T A T I O N I S
 G A V I T A T I O N I S

Laetitia, uoluptasque, quibus populus afficitur, *seculi maximam testantur beatitudinem*; quam, qui proxime, et secundum immortalis Numinis prouidentiam curamque, iis, quos, in altissimo loco positos, mundi Dominos, ueneramur, referunt acceptam, hi demum intelligunt, bono Principe nihil excogitari posse praestabilis. Cum enim illis, qui nationes, quae in eorum regno et ditione sunt, humanitate, facilitate, moderatione, sapientia et iustitia, gubernant, sua ipsis salus inuisa sit, nisi sit eadem cum rei publicae salute, tranquillitate, et utilitate, coniuncta, nostra cognitione facile comprehendimus, omnem populorum ciuiumque felicitatem ex solo Optimi Principis nutu consilioque pendere.

A

Quae

Quae rerum publicarum administratio, cum talis sit, qualem ipse mundi Parens, in terras oculos demittens, suo assensu comprobet, bene sapienterque maiores censuerunt, diuinas Principum uirtutes, non acclamationibus tantum celebrandas, et extollendas laudibus, uerum consecrandas esse marmoreis aeneisque monumentis, ut sint serae posteritati exempla sempiternae imitationis. Sunt in faxis propter ea frequentes Caesarum appellationes, PISSIMI, BEATISSIMI, FELICISSIMI, quibus Romanus quondam Populus significare uoluit, tenentibus clauum tanti imperii Patriae Patribus, florentissimum beatissimumque Quiritium fuisse statum, ac restitutam temporum felicitatem. Atque eandem ob causam ipsa Caesarum regia, FELIX et BEATA, antiquis in monumentis, appellatur; mundique Dominam, ROMAM, BEATAM memorant numi Constantii Augusti, quod, eius in primis uirtute, a tyrannis ciuitas liberata esset, pristinumque recepisset splendorem.

Et profecto perfacile nobis persuadebimus, iure, Romanorum Augustos, qui, ut in seculo eorum nihil esset, quo non omnes homines gauderent, uehementerque laetarentur, curam sollicitudinemque adhibuerunt, temporum suorum felicitatem, gloriosius praedicare potuisse. Quis enim eos, qui, quae temporibus, quo ad gubernacula publicae rei residebant, dedecus infamiamque adferre posse uidebantur, solemnibus formulis detestati sunt, atque a seculo suo abhorrentia, iniusta, et a felicibus temporibus alienissima esse, publice edixerunt,

runt, miretur fuisse follicitos, uti posteris haec ipsa felicitas innotesceret? Intuemur certe, magna cum animi uoluptate, Augustorum numismata, quae FELICITATEM AVGVSTI, FELICITATEM TEMPORVM, SECVLI, REI PVBLICAE, PVBLICAM, FELICIA TEMPORA, et FELICEM TEMPORVM REPARATIONEM, in memoriam nobis reuocant; multumque, ueterum in Principes studium, probamus, qui, si quid ab iis gestum esset commemorabili utilitate praeditum, id omne, dignum diuina Augustorum temporum felicitate fuisse, pronunciarunt.

PIETATI ET FELICITATI IMP. CAES. DIVI NERVAE TRAIANI AVGVSTI, qui labanti et inclinatae rei Romanae praesidium attulit, Romani ciues monumentum posuere; a cuncto uero Senatu ipsi acclamatum est: O TE FELICEM. Quod, cum cogitatione nostra complectimur, mentem subit Imago FRIDERICI AVGVSTI, SERENISSIMI POTENTISSIMIQUE POLONIAE REGIS, DVCIS ET ELECTORIS SAXONIAE, PATRIS PATRIAE, DOMINI NOSTRI CLEMENTISSIMI. Cui enim potius, quam REGI OPTIMO MAXIMO, summam, quae in res humanas potest cadere, gratulemur felicitatem? Id uero, cum dicimus, non opes, non imperii magnitudinem, sed magnum excelsumque EIVS animum, miramur, cuius diuinitate factum est, ut felicitate longissime omnes superaret. Etenim huius coelestis animi ea uis atque natura est, ut suo motu, et incredibili quadam celeritate, sentiat praeuideatque, quid maximam populis afferat utilitatem, quid uere salutare

lutare ipsis fit, et quid tandem incolumes, florentes, beatosque ciues, efficiat, tueaturque.

Cumque iustitia, integritas, ac ipsa religio, nulla re magis in mores hominum inducantur, quam, si ab Optimo Principe, cuius tam multi sunt imitatores, uirtutis possint exempla peti, PRINCIPEM NOSTRVM diuinitus nobis datum esse, patet, utpote qui tam arduum est uirtutum omnium exemplum, quod uel Principes ipsi imitandum sibi intelligant. DOMINI enim NOSTRI Pietatem, Abstemiam, Mansuetudinem, Humanitatem, Facilitatem, uniuersi celebrare solemus, et cum FELICEM AVGVSTVM dicimus, nos felicissimos praedicamus, qui sub EIVS imperio, beatitate fruimur. O BEATISSIMVM REGEM, de cuius culmine populis datur laetitia, posteris gloria. Amat Numen AVGVSTVM, et sic amat, quem ad modum AVGVSTVS populum; populus uero REGEM certatim amat, et omnibus horis, oculis, auribus, animo tenet. Capit autem MAXIMVS PRINCEPS NOSTER, diuini huius amoris, quo suos profequitur, gloriosissimum fructum, quod Europae totius incolae, Regiae mansuetudinis delinimentis illecti, non tantum comiter EIVS uenerantur Maiestatem, sed omnes optant TANTI PRINCIPIS subesse imperio.

Et habent sane huius uoti multas grauissimasque rationes. Ea enim est Poloniarum, Saxoniaeque, sub auspiciis AVGVSTI, AVGVSTISSIMI REGIS, felicitas, quae

quae maior, ne dici quidem, aut fingi possit. Florent
Poloniae concordia, tranquillaque pace, cuius dulcissi-
mo pulcherrimoque nomine allectae Musae, has terras,
tanquam sedes patrias, uidentur incolere. Ipsa uero
Natio incluta, gloriaque excellens, cui libertas propria,
et quasi innata, est, REGEM exosculatur, strenuum
libertatis assertorem, ac uindictam. Merito igitur SE-
NATVS, POPVLVSQVE, AVGVSTVM ore celebrat,
deuotione ueneratur, amoreque amplectitur. Vigent
non modo leges, sed imperant, defendunt bonos, tu-
enturque, conseruant, continentque utilitatem. Quae,
cum ad naturam, rerum omnium principem, expres-
sae sint, eamque ob causam, uim habeant continuam
aeternamque, CONDITORI SVO OPTIMO MAXIMO
non possunt non aeternitatem, immortalitatemque, do-
nare. Propter has autem, NON FELICEM tantum iu-
dicamus AVGVSTVM, sed gratias quoque EI agi-
mus, posterorum nomine, quibus res publica tradetur
emendatior. Audit in numis Antoninus Pius, Cae-
sar Augustus, AMPLIATOR CIVIVM, quo elogio, quis
non animaduertit, AVGVSTVM, POTENTISSIMVM
REGEM, potius ornandum esse, qui de felicitate suo-
rum, unice sollicitus, uniuersos paene maximis benefi-
ciis cumulauit. Aptius certe ad tempus, in numis
EIVS, Phoenicis, aeternae illius auis, imago insculpere-
tur, ut, hoc noui et fortunati seculi symbolo, SECV-
LVM AVREVM AVGVSTEVVM, per manus quasi, posteri-
tati tradi possit.

Si maximum est Principis opus, parare Amicos,

B

inter

inter Maximos, felicitate, AVGVSTVS REX referendus est, qui Auftriam, Franco - Galliam, Hispanias, utramque Siciliam, non amicitia, aut quadam necessitudine, sed sanguinis secum coniunxit uinculo; iamque felici fidere, accensis taedis nuptialibus, Saxoniam Bauariamque, fororio quodam nexu, eoque duplici, colligat, et aeterno, indissolubilique foedere, deuincit. Recordamur adhuc, magna cum uoluptate, illius diei, quo MARIA IOSEPHA, CELSISSIMA REGIA PRINCEPS, DELPHINO FRANCIAE CELSISSIMO, LVDOVICO, faustissimum collocata est in matrimonium. Quotiescunque uero hanc cogitamus Saxoniae felicitatem, toties quoque, REGIA SOBOLES, per totum orbem exsplendescens, in mentem nostram uenit. Quid enim est, ex quo magis elucere possit amoris magnitudo, quo POTENTISSIMVM REGEM NOSTRVM, et REGINAM SERENISSIMAM, summum immortaleque Numen complexum est, quam quod, et pulcherrima, et numerosa, prole, Parentes fecerit? Si, cum mente nostra, celeberrima Europae regna circumspicimus, cui tantum contigerit, Omnipotentis Dei gratia, beneficium, non inuenimus. Congruenter igitur REGIAM CLEMENTISSIMI REGIS, more maiorum, SACRAM appellamus; quod nomen urbi, non a singulari, templi, ac Dei, in eo, secundum prisca superstitionem, culti, religione ac celebritate, uerum, ob DEORVM DEARVMQVE, in ea, confessum, recte tribuimus. Etenim INDVLGENTISSIMVM PATRIAE PATREM, REGINAM AVGVSTAM,

STAM, REGIAM PROLEM, Deos, Deasque,
ac Parentes, Seruatoresque, fortunarum nostrarum, re-
cte statuimus.

Atque in eo omnes consentiunt, nihilque, iudicant,
ad absolutissimam felicitatem deesse Principi, qui, ut,
post se, rei publicae profit, et moderationis iustitiaeque
monumentis inclarescere studet, et sui similes gignit
educitque, quorum uirtute ciuium salus sanctissime
conseruari possit. Qua demum ratione, cum uera et
aeterna populis afferatur beatitas, nosque tam excellen-
ti bono gaudere possimus, Deum, rerum omnium sum-
mum Rectorem Dominumque, oramus supplices, RE-
GIAM PROLEM seruare uelit incolumem; estque hoc
unum omnium uotum: SALVS NOSTRORVM PRINCI-
PVM. FRIDERICO AVGVSTO uero, REGI CLE-
MENTISSIMO, ob LIBEROS, quos ad bonum tantum
publicum natos educatosque ueneramur, tantam referi-
mus gratiam, quantam maximam animi possunt nostri
capere.

Est innata REGI NOSTRO CLEMENTISSIMO Sapi-
entia. Cum uero sapienti, quid opus sit, ipsi in men-
tem ueniat; sitque PATRIAE PATRI insita, sibi subie-
ctos beandi, cupiditas: non potest non imperii co-
gitare aeternitatem, hocque curare et attendere, quo
populi felicitas augeri plurimum possit. Sunt autem
duo in primis, quae aeternum conseruare ualent impe-
rium, connubia scilicet atque foedera. Illis Principum
propagantur stirpes, ac id efficitur, ut, filii nepotesque,
uirtutum paternarum heredes, publicas res, felicitate

iam florentes, ita tueri possint, ut quaedam continua-
tio seriesque felicitatis appareat, resque omnes tam a-
pte inter se uideantur esse colligatae, quam, quae nul-
lam unquam mutationem subierint. His maiestas po-
puli seruetur conferueturque, eique inter gentes con-
ciliatur auctoritas.

Populus quidem, in DOMINVM NOSTRVM fidelis-
simus, auctoritate ualet propter SVMMVM felicitatis suae
AVCTOREM; at eam tamen diuinus EIVS animus, foe-
deribus, connubialibusque pactis, tanquam nouis di-
gnitatis apud externos accessionibus, mirifice amplificat.
Gaudio igitur exultamus, quod PATRIAE PATER, nu-
ptiis inter MARIAM ANNAM SOPHIAM, PRIN-
CIPEM REGIAM, et MAXIMILIANVM IOSE-
PHVM, SUPERIORIS ET INFERIORIS BAVARIAE
DVCEM, ET ELECTOREM, conciliatis, Saxones Bauaris,
iam cognatione SIBI coniunctis, foedere, summa
cum religione sancito, arctius societ; atque FRIDE-
RICO CHRISTIANO, PRINCIPI REGIO-ELECTO-
RALI, SAXONIAEQVE DVCI SERENISSIMO, in matri-
monium auspiciatissimum collocata, MARIA ANTO-
NIA WALPVRGI, AVGVSTA CAESARIS AVGV-
STI CAROLI VII FILIA, BAVARIAEQVE PRINCI-
PE, non augusti tantum Nominis sui, sed et imperii, aeter-
nitatem, seruare uelit, aeternamque ciuium salutem ef-
se iubeat.

Quae laetitia populi, quae alacritas est, cum uo-
ta nuptialia, pro felici nuptiarum regalium successu su-
scipienda sunt? Etenim amabile est Nomen FRIDE-
RICI

RICI CHRISTIANI. Dignitas oris, uultus ad au-
gendam maiestatem compositus, talem ostentant Prin-
cipem, qualem omnes cupiunt, sibi que summis a Sum-
mo Numine precibus optant. Mirantur admissi, ut au-
gusta uenerentur ora, suauitatem EIVS iucunditatem-
que; estque Saxoniae totius ocellus, in ore, oculis, a-
nimis, ciuium exterorumque. At uero TANTIS PA-
RENTIBVS editus, FRIDERICVS CHRISTIANVS,
domesticisque ad imitandum exemplis incitatus, non
potuit non omnia summa, uirtute duce, consequi. Cum-
que, pro diuina aeternae mentis suae intelligentia,
IPSE sentiat, literas uirtutum omnium esse fundamenta,
eas a tenera aetate, eo ardore animi, coluit, quo maio-
re ne quidem illi possent, qui institutis praeceptisque
humanum erudire genus desiderant.

Quam ob rem, quoniam ab ultima temporum memo-
ria, doctrinarum in Italia studia floruerunt, beatissimaque
illa terra, hodie quoque, artium disciplinarumque plena,
fere sola ueteris aevi splendorem seruat ac magnificentiam,
dici non potest, quam flagrauerit eius uisendae de-
siderio FRIDERICVS CHRISTIANVS, et litera-
rum, et uenerandae antiquitatis, dulcedine captus. Hanc
igitur adiit, Circaeumque montem, uetustis fabulis no-
tum, Appiae uiae stupendas reliquias, Falerni beatos
colles, uidit et admiratus est. Patuit deinde Neapolis
EIVS conspectui, quam urbem, et natura, et situ, et de-
scriptione aedificiorum, et pulchritudine, nobilem, eam
tamen ob causam, in primis amauit, charissimamque ha-
buit, quod CAROLI, MAGNI REGIS, et MARIAE
C AMA-

AMALIAE, SERENISSIMAE REGINAE, CONIUNCTISSIMAEQUE SORORIS, praesentia illustratur. Ibi uero FRIDERICVS CHRISTIANVS, literatissimus Princeps, non tam aulae splendidissimae delectamentis frui, quam antiquorum aedificiorum, epitaphiorum, statuarum, cipporum, columnarum, ararum, marmorum, artificiosis sculpturis pretiosorum, inspectione, oculos diuinumque animum discupit pascere. Capreas quoque, Tiberii delicias, castrum Lucullani ruinas, Paulilypum, magni Caesaris uillam, Veseui montis ignes, Puteolanum spiraculum, Vulcani ollam, antrum Sibyllae, superbasque Baias, contemplatur. Romam inuisit, muris, ciuibus, ambitu, portis, foris, theatris, delubris, arcubus, obeliscis, pontibus, templis, bibliothecis, et mundi miraculo, Diui Petri aede, per uniuersum orbem, celeberrimam. Quanto uero ibidem plausu a ciuibus, et honore a Summo Pontifice, ac Patribus Purpuratis, exceptus sit FRIDERICVS CHRISTIANVS, ex eo colligere possumus, quod omnes censuerint, urbem ingressum esse HERCVLEM MVSAGETEM, ducem scilicet atque comitem Musarum?

Habet enim FRIDERICVS CHRISTIANVS bonas artes in complexu, in oculis, auribus; EIVSQUE auspiciis studia spiritum sanguinemque uidentur capere. Sciunt dicendi magistri, sapientiaeque doctores, quem honorem, quam dignitatem, iis tribuat? Vidimus PRINCIPEM, tanquam Apollinem, in folio, inter Musarum cultores, sedentem. Quantus tum hominum accursus, ut oculos infolito possent explere spectaculo? Ornamentum

runt ueteres Ptolemaeum Philadelphum, Aegypti clarissimum Regem, maximis laudibus, quod Alexandriae, Pleiades, septem uiros scilicet, doctrina optimarumque artium studiis eruditos, aluerit, quorum consiliis, bonae literae, quae, priorum temporum iniuria, in exilium quasi actae fuerant, patriam receperint. Nonne igitur in coelum PRINCEPEM NOSTRUM, nos extollamus, qui non septem, sed innumeros in comitatu suo habet, abundantanti doctrina praeditos? Id uero uidetur esse admiratione dignissimum, estque tanto laudabilius, quod, cum IPSE literatus sit, quos circa se habet, cunctos, SVI quoque similes efficiat. Proinde, cum iustis de causis, uictor quondam populus, OPTIMI cognomen, Principibus tribuerit, FRIDERICVM CHRISTIANVM nos iure SAPIENTEM appellamus.

Accipit autem FRIDERICVS CHRISTIANVS, munere Omnipotentis Dei, regalis tori sociam, MARIAM ANTONIAM WALPVRGIN, Maximorum Caesarum Filiam Neptemque, in qua, licet omnia summa sint, in primis tamen illud suspiciendum esse, putamus, quod DIVINA PRINCEPS, cum natalium splendore, summam coniunxerit humanitatem, atque ab ineunte aetate, admirabili arserit studio perpoliendi sanctissimam animam plurimis, nec iis uulgaribus, literis, sed interioribus quibusdam ac reconditis. Ita enim iudicat MARIA ANTONIA, ueram Principis gloriam, nullo monumentorum publicorum genere, quae et obliuio obscurare et posteritas negligere facile possit, sed sola sapientia et humanitate, ipsa uetustate efflorescentibus,

bus, aeternum conferuari posse. Quo magis nos ueneramur Immortalis Dei beneficium, qui tanta beavit felicitate literatissimum PRINCEPEM nostrum, ut amore sacro dulcissimoque, Coniugem quoque, doctrina exornatissimam, complecti possit. Quis enim nostrum non animaduertit, Saxonicas Musas sic in magnam, uerissimamque, spem adduci, haec FRIDERICI et MARIAE uincula connubialia, maximo sibi emolumento futura? Proficiscere igitur, Beatissime FRIDERICE CHRISTIANE, atque ad domum duc DOMINAM, TVI simillimam, nouique Coniugis cupidam. Nos succlamamus: FELICITER! uotumque concipimus: CONCORDES AEVVM DVCITE, SINT NATI VOBIS NEPOTESQVE!

Tamet si uero MAXIMILIANVS IOSEPHVS, ELECTOR, hoc foedere nuptiali faustissimo, DOMVI REGIAE, affinitatis uinculis coniunctus sit, iunctior tamen esse IPSE expetit, et, ut FRIDERICVM AVGVSTVM, quem tantopere diligit, Parentis quoque loco possit colere, MARIAM ANNAM SOPHIAM, REGIAM PRINCEPEM, thalami exoptat sociam, ac casto legitimoque matrimonii iure sibi deuincit.

Quis uerbis exprimat hanc OPTIMI REGIS felicitatem? Vno enim HIC anno efficit, ut Franco-Gallia, Bauariaque, Saxoniae fiant aeterna pactione necessariae. Hic gaudet, uno anno, perpetuam populi sui salutem, imperiique aeternitatem, sapienter stabilitam esse. Nos uero gaudio quoque summo afficimur, quod MARIAM ANNAM SOPHIAM, cuius sunt tantae ingenii animique dotes, TANTO PRINCIPI in
matri-

matrimonium collocari uideamus, cui ad augendum fastigium nihil superest, quam ut sui similes orbi donet, aeternumque in gloriosa posteritate uiuat. Est enim HIC ILLE MAXIMILIANVS IOSEPHVS, quem, ad uadum Francorum, in regali palatio, de mundi machina, subtiliter ac copiose disputantem, audiuerunt Germaniae Proceres, et admirati sunt. Est HIC SERVATOR et RESTITVTOR BAVARIAE, ob collata in prouincias ornamenta et beneficia. Cum enim esset ad publicae salutis gubernacula admotus, mox in sinum EIVS confusa confugit res publica, cui IS, magna prudentia, opem solatiumque tulit, et hostilem terrorem, non armorum, sed togae, ostentatione repressit. Posteaquam uero Ianum clusit, rem publicam legibus firmat, eaque populum beat tranquillitate, ut Saturnia rediisse regna, sibi persuadeat. Eam ob causam IPSVM sui merito diuinis colunt honoribus; hisque dignissimum esse OPTIMUM PRINCIPEM, omnes consentiunt, qui publicam iustitiae scholam, ad quam, cognoscendarum legum causa, Bauara iuuentus adiret, EIVS nutu, pristino splendori restitutam, animaduertunt.

Hunc igitur, tot in publicam rem, cunctamque Germaniam, meritis inclutum Principem, Coniugem exosculabitur MARIA ANNA SOPHIA, Princeps tam felix, quam est formosissima. Ea enim apparet in uultu EIVS diuino uenustas maiestasque, ut, qui MARIAM ANNAM SOPHIAM aspiciunt, reantur, se Deam intueri. Hanc profecto Ister uenerabitur, adorabunt Bauari, atque prosperam genti nuptialem diem, sacris colent anniuersariis.

D

REGI-

10 3372 A

REGIAM PRINCIPEM, ad Bauaros proficiscentem, nos ominibus optimis prosequimur, et pro felicissimo EIVS aduentu pia concipimus uota; Saxoniae, Bauariaeque, CONCORDIAM AETERNAM, SECVRITATEM, TRANQVILLITATEM, FELICIA TEMPORA, GAVDIVM, GLORIAMQVE, augurantes. AVGVSTO REGI autem, summo felicitatis publicae Auctori, publice nos, in loco sacro, gratias agemus, et pro EIVS, pro REGINAE, ac NOSTROVVM PRINCIPVM, salute, imperiique aeternitate, eo ipso die, qui Saxoniae et Bauariae, propter regales nuptias, laetus festusque est, Omnipotenti Deo, Statori imperii, supplices offeremus preces.

Est ille dies, decimus tertius mensis Iunii, laetitia Saxonae Bauarosque maxima afficiens, quo, Io. Guilielmus, Nobilis de Berger, Sac. Caes. Mai. atque in Aula Potentiff. Polon. Regis, ac Pr. Elect. Saxoniae, Consiliarius, Historiographus Regius, Eloquentiae Professor Publicus, Alumnorum Regio-Electoraliu Ephorus, Ordinis sui, ac totius Academiae, Senior, Collega noster amicissimus, in arcis templo recitata oratione, REGI CLEMENTISSIMO, REGIAEQVE DOMVI, Academiae nomine, officium faciet. Perorabit is hora undecima matutina. Adeste igitur Patres Amplissimi, omnium ordinum Hospites, Ciues Academici, bonarumque literarum cultores, atque, ad domum Kraufianam, statim adite tempore, ut oratorem nostrum, datis aeris campani signis, in locum possimus sacrum comitari. Id uero obsequii religionem, nostramque pietatem, postulare, uobis perspectum satis est. P. P. A. O. R

CLIO CC XXXVII d. XI. Iun.

V I T E M B E R G A E

PRELO EPHRAIM GOTTLOB EICHSFELDI
ACADEMIAE A TYPIS.

nc

(X2371199)

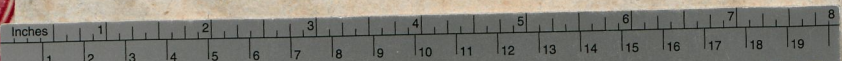
L. 14, 23

Vd
3322

RECTOR
 ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
ANDREAS
FLORENS
RIVINVS D

POTENTISSIMI REGIS POLONIARVM
 ET PRINC. ELECT. SAX. CONSIL. AVLICVS DIG
 INFORT. ET NOVI PROFESS. PVBL. ORD
 CVR. PROV. ET SCAB. ITEMQVE ORD
 IVRID. VITEMB. ASSESSOR

CIVIBVS ACADEMICIS
 S P D

Farbkarte #13

B.I.G.

